

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 068976 21 Kžk

Novi Travnik: 25.08.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Darmin Avdić i Davor Kelava, članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanele Nesimi, u kaznenom predmetu protiv optuženog I.Đ., zbog kaznenog djela šumske krađe iz članka 316. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženog po optužnici Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj T06 0 KT 0018239 16 od 28.04.2016. godine, nakon održanog usmenog i javnog pretresa pred apelacionim vijećem dana 25.08.2021. godine, u prisustvu kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika Nevenke Čorić, optuženog I.Đ. i njegovog branitelja Midhata Gekić, advokata iz Gornjeg Vakufa-Uskoplja, donio je i po obavljenom vijećanju i glasanju javno objavio slijedeću:

PRESUDU

Optuženi

I.Đ. sin I. i majke S., rođene. P., rođen ... godine u mjestu M., općina N.T. gdje je i stalno nastanjen, B., državljanin BIH, JMBG: ... , nezaposlen, sa završenom SSS, po zanimanju mašinbravar, oženjen, otac troje djece, vojsku služio 1981. godine, vodi se u vojnoj evidenciji N.T., lošeg imovnog stanja, ranije osuđivan:

KRIV JE

što je:

Dana 16.09.2015. godine oko 11,00 sati na području općine Bugojno u šumi državnog vlasništva koja nosi oznaku kao odjel 59 GJ „Kalin – Radovan“ radi krađe oborio 4 stabla bukve promjera panjeva 60, 40, 45 i 40 cm ukupne drvene mase 5,75 m³ i na taj način za iznos od 1.011,15 KM oštetio ŠPD/ŠGD Šume Središnje Bosne Šumarija Bugojno.

Čime je počinio kazneno djelo šumska krađa iz čl. 316 st. 2 Kaznenog zakona Federacije BiH.

Na temelju odredbi članka 316. stav 2. Kaznenog zakona Federacije BiH, te uz primjenu odredbi članka 42., 43., 49. st. 1., 50. tačka b) i 51. stav 1. tačka d) istog Zakona, kao i uz primjenu odredbe članka 300. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH Sud optuženog

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (osam) MJESECI

Na temelju članka 202. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, optuženi se obvezuje da naknadi troškove kaznenog postupka tako što se paušal određuje u iznosu od 150,00 KM, dok će ukupnu visinu troškova kaznenog postupka, koje je optuženi dužan platiti, utvrditi prvostupanjski Općinski sud u Bugojnu posebnim rješenjem.

Temeljem odredbe članka 212. st. 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oštećena ŠPD/ŠGD „Šume središnje Bosne“, OJ Šumarija Bugojnu se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućuje na građansku parnicu.

Obrazloženje

Optužnicom Kantonalnog tužiteljstva Travnik, broj: T06 0 KT 0018239 16 od 28.04.2016. godine, optuženi I.Đ. se tereti da je radnjama bliže opisanim u navedenom optužnom aktu počinio kazneno djelo šumske krađe iz članka 316. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

U postupku pred prvostupanjskim sudom protiv optuženog I.Đ. prvobitno je bila donijeta presuda (Općinski sud u Bugojnu), kojom je navedeni optuženi oslobođen od optužbe. Odlučujući povodom žalbe kantonalnog tužitelja na oslobađajuću presudu, ovaj sud je presudu prvostupanjskog suda broj 46 0 K 068976 17 K od 09.09.2019. godine ukinuo i predmet vratio tom sudu na ponovni postupak.

U ponovljenom postupku nižestupanjski sud donio je presudu broj 46 0 K 068976 20 K 2 od 08.10.2020. godine kojom je uz primjenu odredbi članka 299. tačka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH optuženog I.Đ. ponovno oslobodio od optužbe. Odlučujući po žalbi kantonalnog tužitelja ovaj sud je svojim rješenjem broj 46 0 K 068976 21 Kž 2 od 04.05.2021. godine žalbu uvažio, osporenu presudu ukinuo i odredio održavanje pretresa pred ovim sudom. Pretres je održan dana 25.08.2021. godine.

Zastupnica optužbe je ostala kod ranije podnesene optužbe i završne riječi date pred prvostupanjskim sudom.

Branitelj optuženog se u završnoj riječi pozvao na načelo presumpcije nevinosti, te istakao da svjedoci A.B. i N.LJ. nisu zatekli optuženog zajedno sa još jednom osobom u obaranju stabala, te da su primijetili optuženog sa udaljenosti od 100 metara, dolaskom na lice mjesta prema iskazu svjedoka A.B. u vremenskom periodu od 10 minuta, a svjedoka N.LJ. od 15 minuta, zatekli pripremljenu drvenu masu. Po stavu branitelja sporno je da od trenutka obaranja stabala, te protoka navedenog vremenskog perioda drvena masa bude prerađena, izvučena i spremna za odvoz. Branitelj također ukazuje da fotografije lica mjesta ne mogu na nedvojben način dati zaključak o svježini stabla i panjeva, te da je za to potrebna analiza stručne osobe. Potom, prigovara da presjeci ovršica ne odgovaraju presjecima panjevima, te činjenica da se optuženom stavlja na teret bruto masa od 5,70 m³ koja je utvrđena

promjerom 4 panja, pri čemu je sporna neto masa, da li se ista odnosi na prvu ili drugu otpremu drvene mase, te da li su otpreme u vezi, uz to ističe da se svjedok A.B. se ne sjeća količine drvene mase, dok je svjedok N.LJ. izjavio da je ta količina bila oko 4 m³. Branitelju je također sporno kazneno djelo koje se optuženom stavlja na teret, odnosno da li se radi o krađi ili šumskoj krađi, obzirom da nisu dokazana bitna obilježja kaznenog djela iz optužnog akta.

Optuženi I.Đ. se u svojoj završnoj riječi pridružio izlaganju svog branitelja.

Sud je na pretresu održanom pred ovim sudom, koristeći se ovlastima iz članka 332. st. 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, preuzeo dokaze izvedene tijekom prvostupanjskog postupka tako što su pročitani iskazi svjedoka A.B. i N.LJ. dati na zapisnik o glavnom pretresu u od 24.08.2018. godine, i zapisnik o saslušanju svjedoka N.LJ. dat u Policijskoj stanici Bugojno pod brojem 02/4-3-1-64-2-299/16 od 15.04.2016. godine u dijelovima u kojima je taj zapisnik predočavan svjedoku prilikom ispitivanja na glavnom pretresu. Kao dokazi optužbe preuzeti su materijalni dokazi i to: prijava Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-554/15 od 30.09.2015. godine, izvještaj Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-554/15 od 30.09.2015. godine, Službena zabilješka Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-52/0 15 od 16.09.2015. godine, fotodokumentacija mjesta događaja, potvrdu Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-25/2015 od 17.09.2015. godine o deponovanju privremeno oduzetih šumskih proizvoda, potvrda Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-25/2015 od 17.09.2015. godine kojom se potvrđuje da su šumski proizvodi obilježeni kao šumska krađa privremeno oduzeti, potvrda Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-26/2015 od 17.09.2015. godine o deponovanju privremeno oduzetih šumskih proizvoda i potvrda Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-25/2015 od 17.09.2015. godine kojom se potvrđuje da su šumski proizvodi obilježeni kao šumska krađa privremeno oduzeti, odštetni zahtjev Šumarija Bugojno broj 167/2015 od 19.10.2015. godine, izvod iz kaznene evidencije za optuženog I.Đ. PS Novi Travnik broj 02/7-4-1-04-2-1202/16 EH od 15.04.2016. godine.

Kao dokazi obrane preuzeti su i pročitani iskazi svjedoka-optuženog I.Đ. i svjedoka F.A. dati na zapisnik o glavnom pretresu od 19.11.2018. godine, te iskaz svjedoka Z.Đ. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 05.09.2019. godine.

Kako stranke i branitelj nisu imali drugih dokaznih prijedloga, time je na prednji način proveden dokazni postupak. Ovdje treba napomenuti da je tužiteljica do kraja postupka ostala kod prvobitne optužnice, odnosno da istu nije mijenjala u smislu člana 290. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Nakon što je Apelaciono vijeće ovog suda izvelo naprijed navedene dokaze, izvršilo je pojedinačnu analizu i ocjenu, svakog izvedenog dokaza zasebno, a zatim ih dovelo i u međusobnu vezu, te izvelo zaključke shodno odredbi člana 296. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, a po principu slobodne ocjene dokaza iz člana 16. istog Zakona. Temeljem ocjene ovako provedenih dokaza, ovaj sud poprma utvrđenim da je optuženi počinio radnje za koje se optužnim aktom nadležnog Tužiteljstva tereti i da je počinjenim radnjama ostvario sva stvarna i bitna obilježja, bića kaznenog djela šumske krađe iz članka 316. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Izvedeni dokazi potvrđuju da je optuženi u šumi državnog vlasništva radi krađe oborio 4 stabla bukve promjera panjeva 60, 40, 45 i 40 cm ukupne drvne mase 5,75 m³. Zaključak o krivnji optuženog ovaj sud zasniva na dokazima kako subjektivne, tako i objektivne naravi.

Svoje uvjerenje sud zasniva na slijedećim činjenicama:

Kako je to u izreci optužnog akta navedeno, optuženom I.Đ. se stavlja na teret da je dana 16.09.2015. godine oko 11,00 sati na području općine Bugojno u šumi državnog vlasništva koja nosi oznaku kao odjel 59 GJ „Kalin – Radovan“ radi krađe oborio 4 stabla bukve promjera panjeva 60, 40, 45 i 40 cm ukupne drvne mase 5,75 m³ i na taj način za iznos od 1.011,15 KM oštetio ŠPD/ŠGD Šume Središnje Bosne Šumarija Bugojno.

Da je optuženi oborio navedena stabla proizlazi između ostalog iz iskaza svjedoka šumarskog tehničara A.B. koji je na glavnom pretresu izjavio da je dana 16.09.2015. godine u Odjelu 59. u šumi PJ Kalin-Radovan prilikom obilaska terena zajedno sa kolegom N.LJ. zatekao svježju sječu bukovih stabala u državnoj šumi, koja je bila pripremljena za utovar, te optuženog koji je kod sebe imao traktor i motornu pilu, bez doznake i odobrenja nadležnog organa za sječu stabala. Svjedok je istakao da je optuženi zajedno sa nekim momčićem zatečen kod panja, a što je objektivizirao pojašnjenjem fotografija koje su sačinjene i koje su uložene kao dokazi. Premjer stabala je vršio zajedno sa N.LJ., dok je bruto masa drvne mase utvrđena po promjeru panjeva. Svjedok je također bio izričit da je od svakog panja ostao trag, svaki panj je imao svoju putanju, o čemu je N.LJ. sačinio službenu zabilješku koju su zajedno potpisali. Svjedoku je poznato da je drvena masa trebala biti zaplijenjena, koju je trebao da preuzme F.A., i zna da je odvezena kod šumarije. Pri unakrsnom ispitivanju svjedok je pojasnio da optuženi nije zatečen pri obaranju sporne drvne mase, već pri obradi drvne mase, ali da su on i kolega N.LJ. posmatrali optuženog sa neke visinske linije od 100 metara kako obara stablo, te nakon 10-15 minuta stigli na lice mjesta. Svjedok je pojasnio da su vlake ostale od vuče stabala od panja do mjesta gdje je optuženi prerađivao stabla, gdje je i zatečen i da je to sve bilo u nekom krugu od 10 metara.

Prednje navode u bitnom je potvrdio i svjedok N.LJ., također šumarski tehničar, ističući da je dana 16.09.2015. godine, zajedno sa A.B., u Odjelu 59. u šumi PJ Kalin-Radovan prilikom obilaska terena zatekao optuženog I.Đ. u bespravnoj sječi šume, pri čemu je optuženi imao traktor sa prikolicom, motornu pilu i vitlo. Zajedno su izvršili premjer panjeva, radilo se o svježjoj sječi 6-7 stabala, koja je predana šumariji o čemu je bio obavješten F.A., koji je izvršio izdavanje potvrde o privremenom izuzimanju. Nakon što je svjedoku predočena Službena zabilješka Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-52/0 15 od 16.09.2015. godine koju je i sačinio, svjedok je bio izričit da je navedeno tačno i da se radilo o sječi 4 stabla. Svjedok je pojasnio da se preračunavanje drvne mase vrši putem tablica i da je iznos drvne mase otprilike preko 4 m³. Kako se svjedok nije mogao precizno izjasniti o količini oborene drvne mase, predočena mu je izjava iz Policijske stanice Bugojno broj 02/4-3-1-04-2-229/16 od 15.04.2016. godine, nakon čega je svjedok potvrdio da je količina bespravno oborene drvne mase 5,75 m³, kako je izjavio u istražnom postupku, ali i da su čuli obaranje stabla. Optuženog je primijetio na

udaljenosti od 50 do 100 metara, a pri dolasku optuženi je vršio obradu stabala na livadi, na udaljenosti od šume 30-40 metara. Svjedok je također opisao da su on i A.B. na lice mjesta došli razdvojeno jer je on krenuo uz dolac, a A.B. je krenuo od njega desno kako bi došao do mjesta sječe, da bi se spojili na mjesto događaja. Po njegovoj procjeni, do dolaska na lice mjesta njemu je bilo potrebno desetak minuta, a A.B. je stigao prije njega.

Vjerodostojnost prednjih navoda obrana je pokušala dovesti u pitanje iskazima svjedoka obrane.

Tako je dajući svoj iskaz u svojstvu svjedoka optuženi I.Đ. potvrdio da je zatečen od strane šumara na livadi zvanj Crni vrh, ali pri preradi 2-3 komada ovršica od stabla bukve, kojom prilikom je ista drvna masa zaplijenjena. Optuženi je bio izričit da nije oborio stabla kako je to navedeno u zapisniku, jer je dan ranije izvlačio privatnu šumu kod rođaka Z.Đ., pa su ga istog dana Z.Đ. i jedan šumar zamolili da im pomogne pri obradi i utovaru 7-8 m drvne mase, za koju uslugu mu je šumar na ime zahvale ponudio da pronađe za sebe ovršice, što je sutradan i učinio, i tom prilikom je zatečen od strane šumara. Mjesto na kojem je obrađivao drvnu masu je udaljeno od panjeva od kojih potiče drvo više od 100 metara, a za obradu mu je bilo potrebno 2 ili 3 sata. Ističe da sa šumarima nije mjerio panjeve, a niti su pred njim mjerili drvnu masu. Na upit kantonalnog tužitelja, optuženi je pojasnio da zapisnik šumara nije mogao dobro pročitati, ali ga je potpisao, a nakon što mu je predočen Zapisnik PS Novi Travnik broj 02/7-4-1-04-2-1276/16 od 20.04.2016. godine, je izjavio da tada nije spominjao rođaka Z.Đ., jer je smatrao da će se teretiti za krađu ili prekršajno djelo. Na dodatno pitanje branitelja, optuženi je pojasnio da je oduzeta sva drva masa koju je obrađivao, a prilikom potpisivanja zapisnika nije vidio da se radi o drvnoj masi od 5,75 m³.

Svjedok obrane Z.Đ. je potvrdio navode optuženog da je uz doznaku šumara KUŠ Bugojno vršio sječu privatne šume, ali u 6 ili 7 mjesecu 2015. godine, sjeća se da je bilo proljeće ili ljeto, a optuženog je angažirao u izvlačenju posječenih trupaca. Tehničko drvo je on odvezao, a sa optuženim se dogovorio da na ime dnevnica za svoj rad odveze ovršice. Svjedok nije bio prisutan u vrijeme kontrole šumara, obzirom da je bio na poslu, ali je čuo priče o tom događaju. Na upit tužiteljice svjedok ja izjavio da odjel 59 gospodarska jedinica Radovan, graniči sa njegovom privatnom šumom.

I svjedok obrane, šumarski tehničar F.A. je potvrdio, da je od optuženog oduzeta protupravno oborena i prisvojena drvna masa za koju je izdao potvrdu o deponovanju privremeno oduzetih šumskih proizvoda od 1,95 m³ i 1,30 m³, a da su kolege šumari izvršili pregled panjeva i upisale u knjigu panjeva i šumskih šteta. Pri unakrsnom ispitivanju svjedok je pojasnio da se u odnosu na dvije potvrde radi o istom događaju, a da su zatečenu drvnu masu i odvezli. Po njegovoj procjeni šuma od mjesta utovara je bila udaljena 40-tak metara. Svjedok je bio izričit da na tom području sutradan nije bilo bespravne sječe, obzirom da nema redovne sječe od strane šumarije, izuzev sječe privatne šume Z.Đ. na udaljenosti od 200 do 300 metara.

Za razliku od stava obrane, po ocjeni ovog suda, iskazima svjedoka optužbe, su u cijelosti u bitnim i odlučnim činjenicama potkrijepljeni navodi iz optužnog akta. Stoga

ovdje, prije svega, treba poći od činjenica koje su nesporno utvrđene, a relevantne su za predmetno kazneno djelo. Dakle, svjedoci optužbe A.B. i N.LJ. su prije svega u svojim iskazima u odlučnim činjenicama potpuno suglasni jer oba potvrđuju da su dana 16.09.2015. godine u Odjelu 59. u šumi PJ Kalin-Radovan zatekli optuženog da još sa jednom osobom radi na pripremi drvene mase za izvlačenje i transport. To ne spori ni sam optuženi, a svjedoci suglasno potvrđuju da su sa značajne udaljenosti, dok su prilazili licu mjesta, vidjeli odnosno čuli obaranje stabala. Dakle, ovi svjedoci ne tvrde da su po dolasku na lice mjesta optuženog zatekli u obaranju stabala, što je inače rijetkost da se osoba zatekne u tim radovima, nego su ga zatekli u obradi i utovaru navedene drvene mase na traktorsku prikolicu, u čemu mu je pomagala još jedna osoba.

Vjerodostojnost iskaza ovih svjedoka branitelj optuženog u završnoj riječi dovodi u pitanje zbog činjenice da je svjedok A.B. rekao da je na mjesto događaja došao u vremenskom periodu od 10 minuta, a svjedok N.LJ. u vremenskom periodu od 15 minuta i da su tada već zatekli pripremljenu drvenu masu. Po stavu branitelja sporno je da od trenutka obaranja stabala, do protoka navedenog vremenskog perioda drvena masa bude prerađena, izvučena i spremna za odvoz. Međutim, činjenica da su oba svjedoka izjavili da je optuženi zatečen prilikom obrade i utovara drvene mase na traktorsku prikolicu zajedno sa još jednom osobom, koju nisu legitimirali, obzirom da je optuženi tom prilikom prihvatio odgovornost za počinjeno djelo, iz čega se može zaključiti da su prilikom obrade stabala učestvovala dvije osobe, pa je i doprinos same sječe, obrade i utovara dvostruko veći. Da se navedena primjedba ne može prihvatiti vidljivo je i iz fotodokumentacije, je se iz iste jasno vidi da je u momentu dolaska šumara i sačinjavanja iste, tek dio oborenog stabla bio izrezan na manje komade, da drvena masa još nije bila natovarena na traktorsku prikolicu, pa stoga i nije drvena masa tada bila spremna na odvoz, kako to pogrešno ističe branitelj. Svjedok N.LJ. je dao vrlo jednostavno pojašnjenje na navedenu primjedbu branitelja u smislu da potrebni vremenski period za navedene radove, od obaranja stabla do obrade i utovara istog ovisi od sposobnosti osoba koje to rade, što je sasvim logično, a ne treba zaboraviti da su u konkretnom događaju učestvovala dvije osobe, odnosno da je optuženi imao i pomoć, što je vidljivo i iz fotografije br. 5. U konačnom, i sam optuženi je do sada osuđivan za kazneno djelo šumske krađe, a što je vidljivo i iz izvoda iz kaznene evidencije, kao i da je bio pozivan da pomogne u šumskim radovima kod svog rođaka Z.Đ., iz čega se može zaključiti da optuženi posjeduje značajno iskustvo u sječi i obradi stabala, što zasigurno skraćuje vrijeme obavljanja radova.

Sud također cijeni kao neutemeljen i paušalan prigovor branitelja optuženog da fotografije lica mjesta ne mogu na nedvojben način dati zaključak o svježini stabla i panjeva i da je za to potrebna analiza stručne osobe. Naime iz fotodokumentacije je vidljivo da se radi o svježim stablima, panjevima, piljevini i ovršicama, što su potvrdili i svjedoci, podnositelji prijave A.B. i N.LJ. Primjedba branitelja optuženog da je za ocjenu svježine drvene mase i panjeva potrebna analiza stručne osobe je potpuno tačan, jer su navedeni svjedoci upravo stručne osobe koje mogu dati nedvojbenu ocjenu svježine drvene mase i panjeva, što su u konačnom i učinili.

Kao neutemeljen je ocijenjen i prigovor branitelja optuženog u odnosu na kubikažu od 5,70 m³ bespravno oborene drvene mase, jer ta količina ne odgovara potvrdama kojima se privremeno oduzima navedena drvena masa u kojima je navedeno da se

radi o 1,30 odnosno 1,95 m³ drvene mase, iz razloga što se optuženom na teret stavlja bruto masa koja je utvrđena promjerom 4 svježa panja bukve, pa sasvim logično ta količina ne može ni odgovarati količini privremeno oduzete drvene mase, jer se radi o neto masi. Branitelj prigovara i da nije izvršena komparacija ovršica sa panjevima, jer šumari nisu mjerili i uspoređivali pridonjke sa panjevima, što je paušalan prigovor, obzirom da su oborena stabla nađena kod panjeva, odnosno u neposrednoj blizini, pa stoga ničim nije dovedeno u pitanje sa kojih panjeva potječu stabla koja su vidljiva na fotodokumentaciji, zbog čega je pravilno na osnovu promjera prečnika panjeva utvrđena i količina bruto oborene drvene mase. Navedene činjenice proizlaze i iz potvrde Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-25/2015 od 17.09.2015. godine o deponovanju privremeno oduzetih šumskih proizvoda, potvrde Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-25/2015 od 17.09.2015. godine kojom se potvrđuje da su šumski proizvodi obilježeni kao šumska krađa privremeno oduzeti, potvrde Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-26/2015 od 17.09.2015. godine o deponovanju privremeno oduzetih šumskih proizvoda i potvrde Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-25/2015 od 17.09.2015. godine kojom se potvrđuje da su šumski proizvodi obilježeni kao šumska krađa privremeno oduzeti, a koje je sačinio svjedok F.A. i pri tome bio izričit da se navedene potvrde odnose na konkretni događaj.

Količina bespravno oborenih stabala bukve nije dovedena u pitanje primjedbama branitelja da su svjedoci šumari A.B. i N.LJ. bili kontradiktorni u broju oborenih stabala, jer je svjedok A.B. izjavio da je optuženi oborio 3 ili 4 stabla, a svjedok N.LJ. je izjavio da je oborio oko 6 do 7 stabala. Ovo uz razloga što se kritični događaj desio 2015. godine, a svjedoci su svoje iskaze davali na glavnom pretresu 2018. godine. Radi se o šumarima koji svakodnevno u svojim revirima pronalaze bespravne korisnike šumskog bogatstva, i stoga se ne može ni očekivati da ovi svjedoci sa potpunom sigurnošću u navedenom vremenskom odmaku znaju koliko je tačno bilo stabala u svakom pojedinačnom slučaju. Ova dva svjedoka su svaku dilemu otklonila svojim iskazima kada su potvrdili da se radi o 4 bespravno posječena stabla sa promjerima prečnika 60 cm, 40 cm, 45 cm i 40 cm, odnosno da je u pogledu broja stabala i količini drvene mase tačno ono što su naveli u prijavi za šumsku štetu odnosno u službenoj zabilješci, koje su sačinili odmah po kritičnom događanju.

Za ovaj sud, nije sporno što optuženi nije zatečen kod panjeva, nego na udaljenosti 30 do 40 metara od šume na livadi, iz razloga što je trag u obliku vlaka koji je po iskazu svjedoka A.B. ostao od panja do mjesta obrade stabla po ocjeni ovog suda sasvim dovoljan da se može bez sumnje utvrditi sa kojih panjeva potiče drvena masa. Ovakav zaključak suda nije mogao biti doveden u sumnju različitostima u procjeni svjedoka da su ta stabla od panjeva bila udaljena 10 ili 30 ili 40 metara od panjeva kada su ostali tragovi koji su se očito mogli nesumnjivo pratiti.

Suprotno navedenom, cijeneći iskaze svjedoka obrane, kako optuženog u svojstvu svjedoka, tako i svjedoka Z.Đ., sud zaključuje da isti nisu vjerodostojni iz razloga što su kontradiktorni prethodno izvedenim dokazima, nisu ni međusobno suglasni, te su kao takvi usmjereni da se olakša položaj optuženog. Naime, svjedok Z.Đ. je doista potvrdio navode optuženog I.Đ. da je vršio sječu privatne šume i da je optuženom dozvolio da na ime naknade za uslugu izvlačenja njegove privatne šume odveze zaostale ovršice. Međutim, ovaj svjedok se nije mogao opredijeliti da li je tu sječu

vršio u 6 ili 7 mjesecu 2015. godine, a sjeća se da je bilo proljeće ili ljeto, što je potpuno neprecizno, jer se svjedok nije mogao opredijeliti ni za mjesec ni za godišnje doba, dok se prema optuženom aktu optuženom stavlja na teret da je djelo počinio tačno dana 16.09.2015. godine kako to proizlazi i iz materijalne dokumentacije. Sud ne dovodi u pitanje da svjedok Z.Đ. jeste vršio sječu privatne šume u nekom periodu na način kako je opisao, ali predmetni događaj se ne može dovesti u vezu sa konkretnim događanjem. Sumnja u navedeno iskazivanje temelji i na tome da je optuženi tek na glavnom pretresu spomenuo taj događaj, dok u istražnom postupku nije niti spomenuo da je za svog rođaka Z.Đ. vršio izvlačenje drvene mase iz privatne šume, a da je sutradan našao ovršice za sebe, kako je izjavio na glavnom pretresu, što je pravdao time da je mislio da će ići na krađu, a ne na krivično djelo (vjerojatno misleći na podnositelja prijave za šumsku štetu). U konačnom nije bez značaja ni činjenica da je ta privatna šuma od Z.Đ. od mjesta sječe gdje je zatečen optuženi udaljena 200 do 300 m kako to procjenjuje svjedok F.A.. Iz navedenih razloga iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka sud cijeni na pokušaj izbjegavanja vlastite odgovornosti za protupravne radnje koje je nesumnjivo kritičnog dana i poduzeo.

Navedeno osobito iz razloga što je iz fotodokumentacije, koja je kao dokaz optužbe izvedena proizlazi potpuno drugačija situacija na terenu. Naime, optuženi se brani da je kritičnog dana obrađivao ovršice koje su ostale od prethodne sječe stabala iza Z.Đ., a kada se pogleda fotodokumentacija i sporni panjevi, te obrađeno i neobrađeno stablo onda je sasvim jasno da predmet obrade nisu bile ovršice nego cijela stabla.

Slijedom naprijed navedenog može se nesporno zaključiti da je kritičnog dana u kritično vrijeme optuženi zatečen, nakon što je prethodno oborio četiri stabla bukve, bez potrebnog odobrenja za sječu, izvršene doznake i uplate, pri obradi i utovaru potpuno svježe drvene mase. Za navedene radnje sa sobom je imao sav potreban alat i pribor, odnosno motornu pilu, vitlo i traktor sa prikolicom, i pomoć od strane osobe čiji je identitet nepoznat. Potpuno svježi panjevi su bili u neposrednoj blizini, i od istih je vodio trag do zaplijenjene drvene mase.

Optuženi je kazneno djelo počinio sa direktnim umišljajem. Svjesno je oborio debeća stabla u državnoj šumi, bez prethodno izvršene uplate i doznake, djelo je počinio sa izravnom namjerom da sebi pribavi imovinsku korist, i htio je njegovo izvršenje.

Dakle, nakon ponovljenog pretresa pred ovim sudom, ovaj sud nalazi da su dokazi optužbe, po svom sadržaju, pouzdanosti i uvjerljivosti takvi da se sa potpunom sigurnošću može izvesti zaključak da je navedenog dana i na navedenom mjestu optuženi poduzeo radnje kojima je izvršio konkretno kazneno djelo šumske krađe iz članka 316. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine na način i okolnostima kako mu se to optužnim aktom Kantonalnog tužilaštva Travnik stavlja na teret, zbog čega ga je primjenom odredbe članka 300. Zakona o kaznenog postupka Federacije BiH za to kazneno djelo oglasio krivim.

Kako je to naprijed i navedeno kod odluke o vrsti i visini kaznenopravne sankcije sud je prije svega imao u vidu da je za kazneno djelo koje je optuženom stavljeno na teret propisana kazna zatvora od jedne do pet godina.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne sud je cijenio olakotne i otegotne okolnosti koje u smislu članka 49. Kaznenog zakona Federacije BiH utječu da kazna bude manja ili veća. Na strani optuženog sud je cijenio olakotne okolnosti koje se ogledaju u činjenici da je optuženi nezaposlen i njegove obiteljske prilike, obzirom da je otac troje djece, čija je supruga bila teško bolesna, a da je od počinjenja kaznenog djela ipak protekao jedan značaj vremenski period, kao i da su nastale štetne posljedica umanjene time što je od optuženog oduzeta bespravno oborena drvena masa. Od otegotnih okolnosti na strani optuženika, ovaj sud je cijenio dosadašnju osuđivanost optuženog. Naime, iz izvoda iz kaznene evidencije PS Novi Travnik od 15.04.2016. godine proizlazi da je optuženi do sada od 2001 do 2015 godine osuđivan devet puta, od toga sedam puta za istovrsno kazneno djelo, i dva puta za srodno kazneno djelo, za koja su mu izricane novčana kazna, uvjetne osude i kazna zatvora. Iako nema podataka u spisu da je optuženi od 2015. godine do danas procesuiran (izvod datira iz 2016. godine) ovom sudu je poznato da se zbog istovrsnog kaznenog djela protiv I.Đ. također pred ovim sudom vodi kazneni postupak u predmetu br. 46 0 K 057657 21 Kžk 2. Slijedom navedenog ovaj sud je našao da ima mjesta primjeni instituta ublažavanja pa je primjenom čl. 50. st. 1. tačka b/ i čl. 51. st. 1. tačka d) Kaznenog zakona Federacije BiH, ali i da optuženom treba izreći bezuvjetnu kaznu zatvora zbog čega je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od osam mjeseci. Ovaj sud nalazi da je ta kazna srazmjerna težini učinjenog kaznenog djela i stupnju kaznene odgovornosti optuženika, te je neophodna i adekvatna za ostvarenje svrhe kažnjavanja. Izrečenom kaznom se treba ostvariti svrha kažnjavanja propisana odredbom članka 42. Kaznenog zakona Federacije BiH. Izrečenom kaznom se izražava društvena osuda počinjenog kaznenog djela i ista će utjecati na optuženika da ubuduće ne čini kaznena djela (specijalna prevencija). Istodobno izrečena kazna treba ostvariti i svrhu specijalne prevencije (utjecaj na svijest građana o pogibeljnosti i pravednosti kažnjavanja počinitelja).

Odlučujući o troškovima kaznenog postupka sud je optuženog uz primjenu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH obvezao da na ime paušala plati iznos od 150,00 KM u skladu sa dužinom trajanja i složenosti kaznenog postupka koji je vođen pred ovim sudom, dok će o visini preostalih troškova odlučiti Općinski sud u Bugojnu posebnim rješenjem.

U materijalnim dokazima koji su preuzeti, a nakon toga pročitani pred ovim sudom vidljivo je da je ŠPD/ŠGD „Srednjobosanske šume/Šume središnje Bosne“, OJ Šumarija Bugojnu od 19.10.2015. godine ispostavila svoj imovinskopravni zahtjev u visini od 1.011,15 KM. Međutim, kako je oborena drvena masa od optuženog oduzeta, što proizlazi iz potvrda Kantonalne uprave za šumarstvo Travnik broj 04-26-26/2015 od 17.09.2015. godine o deponovanju privremeno oduzetih šumskih proizvoda i broj 04-26-25/2015 od 17.09.2015. godine, kojim su oduzeti drvni sortimenti, to se tako ispostavljeni imovinskopravni zahtjev nije mogao u cijelosti ni dosuditi, zbog čega je oštećena temeljem odredbe članka 212. st. 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH sa istim upućena na građansku parnicu.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci.

POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba trećestupanjskom vijeću apelacionog suda, u roku od 15 dana računajući od dana prijema iste.

Žalba se podnosi putem ovoga suda.

Zapisničar
Sanela Nesimi

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić